

עת"א 45743/05/14 - ג'מאל אבו עינאם נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 45743-05-14 אבו עינאם(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	ג'מאל אבו עינאם (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר מרצה 19 שנות מאסר בגין עבירות הריגה, חבלה גופנית חמורה וקשירת קשר לביצוע פשע, שמניין מיום 19.9.07. זהו מאסרו הרביעי והוא מסווג לקטגוריה ב-1, אסיר התראה והשתייכות לכנופייה.

העותר נשוי ואב לשישה ילדים, ובנו בכורו עתיד להינשא לבחירת ליבו ביום 31.5.14. בקשתו של העותר לצאת לחופשה מיוחדת לשם השתתפות בטקס החתונה נדחתה על ידי המשיבים ומכאן עתירתו כנגד החלטה זו, כאשר לטענתו הינו אסיר חיובי ללא דו"חות משמעת, המשמש כאסיר עבודה ומשתתף בחינוך.

במהלך הדיון טענה ב"כ העותר כי המידע עליו נסמכת המשיבה בהתנגדותה הינו ישן ומתייחס לסכסוך אשר נפתר במסגרת סולחה, כי שותפו של העותר לביצוע העבירה יוצא לחופשות סדירות, וכי לפני כשנה אושרה לעותר יציאה לחופשה מיוחדת לשם השתתפות בברית בנו (הגם שבחר שלא לצאת לחופשה זו).

ב"כ המשיב הגיש לעיוני מידע מודיעיני וטען כי התנגדות המשיב נעוצה בהתנהגות שלילית במהלך מאסרו של העותר, שיוך כנופייתי וסכסוכים, והדגיש כי האירוע עתיד להתקיים בבית העותר בשכונת ג'ואריש ברמלה.

עיינתי במידע, שאינו מהעת האחרונה, שעניינו התנהגות ומעורבות שלילית, מעורבות בנושא סמים, כוונות שליליות, סכסוכים ומסוכנות כלפי אחרים, ובחוות דעת סודית של אח"מ שפלה, שהינה עדכנית ומלמדת על מסוכנות מן העת האחרונה.

ברע"ב 4234/13 נקבע על ידי כבוד השופט שהם בהאי לישנא:

"כידוע הוא, כי עצם ההחלטה לאשר יציאתו של אסיר לחופשה, נתונה לשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים בשב"ס, ותפקידו של בית המשפט מתמצא בבחינת חוקיותה של ההחלטה המינהלית, ועד כמה היא מצוייה במתחם הסבירות. לפיכך, על בית המשפט לבחון האם שקלו הגורמים המוסמכים את מלוא השיקולים הצריכים לעניין והאם איזנו ביניהם כראוי - ואין הוא רשאי להחליף את שיקול הדעת המקצועי בשיקול דעתו הוא (רע"ב 5947/08 מדינת ישראל נ' בסה (14.7.2008); רע"ב 10462/03 מדינת ישראל נ' אביטל, פ"ד נח(6) 817 (2004).)".

לפיכך, ולאור האמור בחוות הדעת, לא ניתן לומר כי החלטת המשיבים שלא לאפשר לעותר לצאת לחופשה מיוחדת בביתו ברמלה אינה סבירה או כי נפל בה פגם.

יש לזכור, כי גורמי שב"ס ומשטרת ישראל אמונים על בטחונו של הציבור ועל בטחונו של האסיר היוצא לחופשה, ואין בנסיבות מקרה זה תנאים מגבילים היכולים לצמצם הסיכון הנשקף מהוצאת העותר לחופשה ולו חופשה חריגה.

לאור האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, במעמד הצדדים.

חתימה